

Морето в мен

Морето е една бистра звезда, която огрява небосвода и осветлява пътя ни към по-доброто, към по-чистото и светло бъдеще. То е онази сила, която ни дава ясни представи за това, което искаме от живота и това, което бихме могли да постигнем благодарение на него. Морският мирис е необятният вкус на щастие, потопено в бурния строй на вълните. Той ни води към душата му, чрез него ние виждаме света по различен начин, по-пъстроцветен от обикновено, защото сърцето му е дълбоко във вътрешността на земята, защото то е създадено от Господа, защото то е наш дар, Божии Дар.

Синият цвят е цветът на живота. Небето и морето са двете неща, без които светът не би бил същият. Искрите, които бликат от тях, ни дават надежда, уют, топлина и тогава, когато се чувстваме най-самотни, просто трябва да погледнем звездите, да усетим уханието на морския бриз и да се вслушаме в мелодията на вълните, които изтласкват живота навън. Светлата лунна пътека, огряваща пътя към светогледа, ни кара да се чувстваме по вълнуващ начин, защото морето е любов. Разходките при залез или изгрев слънце са онези частици от нашия живот, които ни карат да се чувстваме обичани, ценени, значими. Нека поседнем на горещия пясък, да вперим поглед в морето, да погледнем лъча светлина, бликащ под неотразимите пазители на морската длан – вълните. Скачай, бягай, плувай, потопи се в недрата му, защото това е усещането да си жив. Извикай с цяло гърло, сподели му проблемите си, то е винаги там и е готово да те изслуша и да ти даде правилната насока. Слушай вълните – те казват всичко. Легни край брега му, затвори очи, опъни краката си към него, остави го да ги намокри, да им даде от силата си, усети допира му, закрилата. Абстрахирай се от околността, от външния свят и си отдай онази минутка, в която животът ти може да се промени завинаги. Дай му сърцето си, приеми ръката, която ти подава и почувствай ласките му.

Морето ражда безброй дарове, които разпространяват неговото писание. Вслушай се във вътрешността на рапана, надникни в дъното на мидата и прочети неговото послание. То е кратко, но цялостно, истинско и сърдечно. Водата му е чудотворна, лечителна, свежа. Потопи се в нея и излекувай раните си, страховете си. Отпусни се на повърхността ѝ, остави вълните да те водят, това е правилният път. Не се страхувай от морската длан, плувай навътре, опознай дъното (душата) ѝ. А щом излезеш на повърхността си обещавай едно: че ще пазиш спомена за него в сърцето си вечно.

Водната пяна поглъща цялото ни напрежение и болка, лекува раните ни, опознава нашите сърца и се опитва да отлепи топката, която е застана на гърлото ни, която не ни позволява да дишаме, която ни кара да се чувстваме безпомощни, недооценени, самотни.. Но това не е така. Ти не си сам! Морето ще бъде винаги с теб, дори да е на километри разстояние. То те помни, не забравя приятелите си. И винаги щом се чувстваш отделен от околните, затвори очи и си представи красивия склон, който те обагри с топлината си. Той ще ти даде сили да преодолееш и тази трудност, която ти предоставя живота. Хвани го за ръка и се бори, преодолей

предизвикателствата, които стоят на пътя ти, послушай ритъма на сърцето си, което вече е част от това на твоя най-истински приятел – морето. То никога не лъже!

Морето за мен е частица от плътта ми. То е всичко описано досега. Хванало ме е здраво в оковите си и нямам намерение да му дам да ме пусне, защото светът е злокобен и без другар е трудно да оцелееш.